

ZWEMSCHOOL

SHIVA DE WINTER SPORT

Voorleesboek:

Tom en Sam gaan leren zwemmen

Welkom in het zwemlesavontuur

Hallo! Mijn naam is Shiva de Winter, en ik ben al meer dan 28 jaar zwemonderwijzer en oprichter van Zwemschool De Winter Sport. Zwemmen is niet alleen mijn vak, maar ook mijn passie. In de afgelopen jaren heb ik duizenden kinderen en volwassenen geholpen om niet alleen beter te leren zwemmen, maar ook om meer plezier en vertrouwen te krijgen in het water.

Bij Zwemschool De Winter Sport werken we met een unieke methode die we zelf hebben ontwikkeld. Het draait om kleine groepjes, persoonlijke aandacht en leren zwemmen op een natuurlijke manier, met zo min mogelijk hulpmiddelen zoals zwembandjes. Op deze manier leren kinderen sneller, voelen ze zich veiliger en hebben ze vooral heel veel plezier.

Dit boek is speciaal voor ouders én kinderen. Er zijn twee versies:

1. Voor ouders: Een informatieve versie waarin ik uitleg hoe onze zwemlessen werken, wat je kunt verwachten en hoe we de lessen leuk, veilig en effectief maken. Dit deel geeft je als ouder inzicht in ons systeem en helpt je om met vertrouwen aan het zwemlestraject van je kind te beginnen.
2. Voor kinderen: Een vrolijk voorleesverhaal over Tom en Sam, twee vriendjes die samen leren zwemmen. Het verhaal neemt kinderen mee in de spannende, leuke en herkenbare momenten van hun zwemlessen. Het is geschreven om kinderen enthousiast te maken en hen te laten zien hoe leuk en avontuurlijk zwemmen kan zijn.

Dit boek biedt jou en je kind een kijkje in hoe zwemlessen in hun werk gaan en laat zien hoe we van leren zwemmen een avontuur maken dat voor iedereen haalbaar en plezierig is.

Ik wens je veel leesplezier en kijk ernaar uit om je te inspireren en te ondersteunen in dit bijzondere avontuur. En wie weet zien we elkaar binnenkort aan de rand van het zwembad!

Met waterplezier,

Shiva de Winter

Zwemonderwijzer en oprichter van Zwemschool De Winter Sport

Hoofdstuk 1: Op het Schoolplein

Het was een zonnige middag. Op het schoolplein was het een vrolijke drukte. Kinderen renden rond, schaterend van het lachen. De wind blies zachtjes door de bomen, en de blaadjes dansten vrolijk mee.

Bij de grote rode glijbaan stonden Tom en zijn beste vriendin Sam. Ze deden een wedstrijdje wie het snelst naar beneden kon. "Ik ben een raceauto!" riep Tom. Hij maakte stuurbewegingen met zijn handen en zei: 'Vroem, vroem!' Sam lachte zo hard dat ze bijna omviel.

Aan de rand van het plein stond Sophie, de mama van Tom. Ze keek naar de kinderen en glimlachte. Tom en Sam hadden zoveel plezier samen!

Toen de grote schoolbel luid "DINGGG!" klonk, renden alle kinderen naar het hek. Tom rende naar zijn mama toe. "Mama, mag Sam bij ons spelen?" vroeg hij met een grote glimlach.

"Misschien wel," zei Sophie. "Maar eerst wil ik je iets vertellen."

Tom keek nieuwsgierig. "Wat dan?"

"We gaan het hebben over zwemles!" zei Sophie.

Tom trok een gek gezicht. "Zwemles? Wat is dat?"

"Zwemles is leren zwemmen," legde Sophie uit. "Dan kun je straks in een groot zwembad zwemmen, helemaal zelf. Zonder zwembandjes!" Tom's ogen werden groot. "Zonder zwembandjes? Hoe dan? Dan zink ik toch?!"

Sophie lachte. "Nee hoor! Je leert trappelen met je benen en grote slagen maken met je armen. Net als een vis! Of misschien... een haai!"

"Een haai?!" riep Tom. Hij sprong op en neer. "Ik wil een haai zijn!"

Raaawrrrr!" Hij zwaaide met zijn armen alsof ze haaienvinnen waren. Sam keek hem lachend aan. "Dan ben ik een walvis!" Samen deden ze alsof ze door het schoolplein zwommen.

Naast Sophie stond Thirza, de mama van Sam. "Wat hebben ze een plezier," zei ze. "Maar ik moet ook een zwemles vinden voor Sam. Hoe vind je de goeie?"

Sophie glimlachte. "Ik hoorde van een andere mama over een zwemschool hier in de buurt: Zwemschool De Winter Sport. Ze zeggen dat het daar heel leuk is."

"Echt waar?" vroeg Thirza.

"Ja, ze hebben kleine groepjes en bijna geen zwembandjes. Kinderen leren echt goed zwemmen. Misschien kunnen we samen een proefles plannen voor Tom en Sam?"

Thirza knikte. "Dat klinkt als een goed idee!"

Ondertussen trokken Tom en Sam aan de jassen van hun moeders. "Mama, gaan we nu zwemmen?"

"Nee hoor, gekkie," zei Sophie lachend. "We kijken thuis eerst even naar de zwemschool. Misschien kunnen we deze week een proefles doen."

"Jaaaa! Zwemmen!" riepen Tom en Sam tegelijk.

Thuis aan de keukentafel pakte Sophie haar laptop. Ze liet Tom een filmpje zien van kinderen die in een zwembad zwommen zonder zwembandjes.

"Wauw!" zei Tom. "Mama, ik wil ook zwemmen als een haai!"

"Dat kan," zei Sophie. "Maar eerst leren we zwemmen als een visje!"

Tom knikte. Hij vond het allemaal super spannend. Hij kon niet wachten om het water in te springen en te leren zwemmen als een echte haai!

Hoofdstuk 2: Thuis aan de Keukentafel

Het was avond. Tom lag lekker in bed, met zijn knuffelhaai stevig in zijn armen. Hij was zo moe van het spelen op school dat hij bijna meteen in slaap was gevallen. Misschien droomde hij wel dat hij een haai was, die door een grote blauwe zee zwom.

Beneden in de keuken zaten Sophie en Nick aan tafel. Op tafel stonden twee kopjes thee, een schaal met koekjes en een potje appelstroop. Sophie hield een folder in haar handen. Die had ze vanmiddag gevonden toen ze door de stapel papier op het aanrecht zocht.

"Nick," zei Sophie, terwijl ze een koekje nam, "zullen we iets leuks doen voor Tom? Hij wil zo graag leren zwemmen."

"Zwemmen? Wat bedoel je?" vroeg Nick.

"Nou," zei Sophie, "Tom zegt steeds dat hij een haai wil worden, weetje nog? Hij wil zwemmen zonder bandjes. En ik hoorde laatst van een moeder op het schoolplein over een zwemschool. Zwemschool De Winter Sport heet het. Daar leren ze kinderen snel zwemmen, en het klinkt heel leuk."

Nick grijnsde. "Tom? Zonder bandjes? Hij zei vanmiddag nog dat hij de beste haai van de wereld wordt!"

Sophie lachte. "Ja! Hij was vanmiddag al aan het oefenen. Hij zwom met zijn armen in de lucht door de kamer. Hij zei: 'Kijk mama, ik ben een haai!'"

Nick pakte de folder van Sophie en bekeek hem. "Ze hebben een gratis proefles," zei hij. "En het ziet er gezellig uit. Denk je dat Tom het leuk vindt?"

"Ik weet het wel zeker," zei Sophie. "En Sam mag ook mee! Samen zwemmen ze straks als een haai en een walvis."

Ondertussen, in het huis van Sam, zaten haar papa en mama ook aan de keukentafel. Sam's mama Thirza had dezelfde folder in haar hand en keek een beetje twijfelend. "Zal Sam dit wel leuk vinden?" vroeg ze zachtjes.

Sam's papa Johan knikte. "Sam is dol op water. Zij wil altijd spetteren in de badkuip. Ze doet dan net alsof ze een walvis is. Ze vindt dit vast geweldig!"

Thirza glimlachte een beetje. "Misschien moeten we het maar gewoon proberen. Het is toch een proefles." Ze pakte haar telefoon en stuurde Sophie een berichtje: Zullen we samen gaan? Het is fijn als we het samen kunnen doen.

Sophie reageerde meteen: Natuurlijk! Samen is alles leuker.

De volgende ochtend zat Tom aan de keukentafel zijn boterham met hagelslag te eten. "Tom," zei Sophie, "weet je wat we gaan doen? Jij en Sam mogen volgende week naar een zwembad om te oefenen. Een echte proefles!"

Tom keek verbaasd. "Wat is een proefles?"

"Dat is een keer proberen hoe het is om zwemles te krijgen," legde Sophie uit. "En weet je wat? Je mag oefenen hoe je zwemt als een haai!"

"Echt?!" riep Tom. Zijn ogen werden groot van enthousiasme. Hij sprong op van zijn stoel en zwaaide met zijn armen alsof het vinnen waren. "Ik word de beste haai van de hele wereld!"

"Misschien wel," zei Sophie lachend. "Maar eerst ga je leren zwemmen als een visje. Daarna word je een haai."

Tom knikte serieus. "En mag Sam dan een walvis zijn?" vroeg hij.

"Natuurlijk," zei Sophie. "Jullie worden een team!"

Die avond, toen Tom weer in bed lag, gingen Sophie en Nick samen achter de computer zitten. Ze tikten "Zwemschool De Winter Sport" in en vonden meteen de website. Op de pagina stonden vrolijke foto's van kinderen die spetterden en lachten in het water.

"Kijk nou, wat ziet dit er leuk uit!" zei Sophie. Ze klikte op de knop voor een proefles en vulde alles in. "Zo," zei ze terwijl ze de laptop dichtklapte, "nu is het geregeld. Tom en Sam gaan volgende week een nieuw avontuur beginnen!"

Hoofdstuk 3: De dag van de proefles

Het was zaterdagochtend. De zon scheen vrolijk door de gordijnen, en Tom stuiterde door de woonkamer als een springbal. Vandaag was het eindelijk zover: de proefles bij het zwembad!

"Mama," vroeg Tom, terwijl hij met zijn knuffelhaai op de bank sprong, "wat als ik iets eng vind? Moet ik meteen in het diepe? En zijn de juffen en meesters wel lief?"

Sophie ging naast hem zitten en pakte zijn hand. "Luister, Tom," zei ze zacht. "Je hoeft helemaal niks te doen wat je niet durft. De juffen en meesters zijn superlief en helpen je stap voor stap. En weet je wat? Papa en ik blijven bij je. We kijken gewoon mee."

Nick kwam erbij staan met een brede glimlach. "En weet je wat het allerbelangrijkste is, Tom? Dat je plezier hebt! Het is gewoon proberen en ontdekken. Je hoeft niet alles meteen te kunnen."

Tom knikte, maar wiebelde nog steeds van de spanning. Sophie glimlachte geheimzinnig. "Ik heb iets speciaals voor je," zei ze. Ze pakte een tas en haalde een splinternieuwe haaienzwembroek tevoorschijn, samen met een handdoek vol Paw Patrol!

Tom's ogen werden zo groot als schoteltjes. "Voor mij?!" vroeg hij verrast. "Natuurlijk," zei Sophie met een knipoog. "Nu ben je een echte superhaai!"

"Wow!" riep Tom en sprong op. Hij trok de zwembroek meteen aan over zijn broek heen. "Kijk, ik ben klaar om te zwemmen!"

Een rustige ochtend bij Sam

Bij Sam thuis ging het wat rustiger. Thirza zat aan de ontbijttafel en maakte zich een beetje zorgen. "Wat als Sam het water niet in durft? Heb ik hier wel goed aan gedaan?"

Sam, die stilletjes aan haar boterham met pinda kaas knabbelde, keek op naar haar mama. "Mama, is het zwembad eng?" vroeg ze zachtjes.

Thirza glimlachte en aaide over haar hoofd. "Nee, lieverd. Het zwembad is niet eng. En weet je? Tom en zijn mama wachten op ons. We gaan het samen doen."

"Ze pakte haar telefoon en stuurde een berichtje naar Sophie: Ik maak me een beetje zorgen. Wat als Sam het niet durft?"

Sophie reageerde meteen: Maak je geen zorgen. Het komt goed. We wachten op jullie en gaan samen rustig wennen.

Toen Thirza dit aan Sam vertelde, klaarde haar gezichtje een beetje op. "Tom is ook daar?" vroeg ze.

"Ja," zei Thirza. "En hij wil heel graag samen met jou zwemmen. Jullie gaan oefenen als een haai en een walvis!"

Sam giechelde. "Ik wil een blauwe walvis zijn!"

Bij het zwembad

Later die ochtend ontmoetten de twee families elkaar in de gezellige kantine van het zwembad. Het rook er naar koffie, en je hoorde zacht het klotsen van het water.

Tom rende meteen op Sam af. "Kijk mijn zwembroek!" riep hij trots, terwijl hij een rondje draaide. "Ik ben een superhaai!"

Sam giechelde en liet haar nieuwe badpak zien. "Ik ben een blauwe walvis!" zei ze blij. Samen deden ze alsof ze door de kantine zwommen, met grote zwaaiende armen.

"Wat een team," zei Johan, de papa van Sam, terwijl hij naar de kinderen keek.

De ouders gingen aan een tafeltje zitten. Sophie en Thirza keken hoe Tom en Sam met elkaar speelden. "Ik ben zo blij dat ze dit samen doen," zei Thirza. "Sam lijkt nu veel meer op haar gemak."

Sophie glimlachte. "Zie je wel? Het wordt een avontuur voor ze. Alles komt goed."

Na een tijdje kwam de zwemmeester hen ophalen. Hij had een grote lach op zijn gezicht. "Wie zijn hier de haai en de walvis?" vroeg hij vrolijk.

"Wij!" riepen Tom en Sam tegelijk.

"Goed zo!" zei de meester. "We gaan het water ontdekken. Het wordt superleuk!"

Tom draaide zich nog even om naar Sophie en zwaaide met beide handen. "Ik ga zwemmen als een haai!" riep hij.

Sophie zwaaide terug. "Veel plezier, superhaai!"

Thirza keek naar Sam, die achter Tom aanliep met een grote glimlach op haar gezicht. "Ze doet het," zei ze zachtjes.

"Dat wist ik al," zei Sophie. "Het komt altijd goed als je samen bent."

Het was een bijzondere dag voor Tom en Sam. Vandaag mochten ze eindelijk naar hun proefles bij het zwembad! In de gezellige kantine zaten de gezinnen samen aan tafel. Het rook er naar koffie en koekjes, en overal hoorde je het gelach van kinderen.

"Kijk", zei de meester, "jullie gaan voor het eerst het water in, en dan krijgen jullie een lichtgroen bandje om je pols. Dat betekent dat jullie bij het groene groepje mogen beginnen".

"Kijk, Sam!" riep Tom trots, terwijl hij zijn bandje omhooghield. "Ik ben een superhaai met een groen bandje!"

Sam lachte en zwaaide met haar eigen bandje. "En ik ben een blauwe walvis met een groen bandje!"

Samen deden ze alsof ze door de kantine zwommen. Ze spetterden met hun armen en maakten gekke haaien- en walvisgeluiden. Iedereen moest lachen om hun vrolijke gebaren.

Naar de kleedkamers

"Jongens," zei Sophie lachend, "het is tijd om naar de kleedkamers te gaan." "Ja, en vergeet nietje zwembroek en bandje mee te nemen!" voegde Thirza eraan toe.

Tom sprong op. "Mama, mag ik mijn haaienzwembroek weer aan?"
"Natuurlijk, Tom. Een haai zonder haaienzwembroek? Dat kan toch niet!"
In de kleedkamers deden Tom en Sam snel hun zwemkleren aan. Tom keek trots naar zijn zwembroek en bandje. "Kijk, nu ben ik helemaal klaar!" zei hij.
Sam knikte enthousiast. "Ik ook! We gaan zwemmen!"

Het grote zwembad

Toen ze het zwembad binnenkwamen, keken ze hun ogen uit. Het water glinsterde in het licht, en overal hoorde je het vrolijke geluid van spetterende kinderen.

"Kijk, Sam! Daar staat een grote gele eend!" riep Tom, wijzend naar een grote opblaasfiguur in het water. "Daar gaan we straks op klimmen!"

Een mevrouw in een oranje shirt liep naar hen toe en glimlachte. "Hallo! Ik ben juf Marjolein. Jullie mogen vandaag met mij mee voor de proefles. Zie je dat bankje daar?" Ze wees naar een plekje vlak bij het water. "Daar kunnen papa en mama zitten en naar jullie kijken."

Tom draaide zich om naar Sophie. "Mama, blijf je echt kijken?"

"Natuurlijk, lieverd," zei Sophie. "Ik kijk hoe goed jij kunt zwemmen als een haai!"

Sam pakte Thirza's hand vast. "Mama, blijf jij ook kijken?"

"Ja hoor," zei Thirza. "Ik blijf dicht bij je."

De eerste stapjes

Juf Marjolein bracht ze naar het kleine badje. "Maar eerst," zei ze, "gaan we onder de douche. Die is lekker warm!"

Tom en Sam liepen voorzichtig naar de douches. Toen het water begon te stromen, giechelden ze allebei.

"Het kietelt!" riep Sam, terwijl ze haar armen omhoog hield.

Tom deed alsof hij een haai was die door een waterval zwom. "Ik zwem door de stroming!" riep hij stoer.

Toen ze klaar waren, gingen ze naar de rand van het badje. Juf Marjolein stond al te wachten. Ze droeg een blauw badpak en zwaaide vrolijk naar Tom en Sam. "Hallo, haaien en walvissen! Welkom bij jullie proefles!"

"Wij zijn er klaar voor!" riep Tom stoer, terwijl hij zijn groene bandje omhoog hield. Sam knikte voorzichtig en keek nieuwsgierig naar het water.

"Vandaag gaan we hele leuke dingen doen," zei juf Marjolein. "En weet je wat? Je mag alles proberen, maar je hoeft niks te doen watje niet durft. We doen het gewoon rustig aan."

Tom knikte enthousiast, maar Sam hield Thirza's hand nog stevig vast. "Het komt goed, Sam," fluisterde Thirza. "Je hoeft alleen te doen watje leuk vindt."

Voetjes in het water

"Kom maar op de rand van het badje zitten," zei juf Marjolein. "Dan mogen jullie je voeten in het water laten bungelen. Hoe voelt dat?"

Tom plofte meteen neer en begon met zijn voeten te spetteren. Kleine druppels vlogen alle kanten op. "Het is lekker warm!" riep hij vrolijk.

Sam keek naar haar mama en ging voorzichtig naast Tom zitten. Ze liet haar voeten in het water zakken en glimlachte. "Het is echt warm!" zei ze verrast. "Goed zo!" zei juf Marjolein. "Nu mogen jullie spetteren met je voeten. Maak maar golven, net zoals vissen doen!"

Tom trapte zo hard dat het water over de rand vloog. "Ik ben een spetterhaai!" riep hij trots.

Sam begon ook te trappelen en moest giechelen. "Ik ben een spetterwalvis!" zei ze lachend.

Bellen blazen

"Nu gaan we bellen blazen in het water," zei juf Marjolein. "Eerst leggen we een oor in het water, en dan blazen we belletjes met onze neus. Wie durft?" Tom dook meteen naar voren en riep: "Kijk! Ik maak bellen!" Kleine luchtbelletjes borrelden omhoog.

Sam keek even naar Tom en probeerde het toen ook. Eerst hield ze voorzichtig een oor in het water en daarna blies ze zachte belletjes. "Het lukt!" riep ze blij, terwijl ze meer bubbels maakte.

Op het bankje zaten Sophie en Thirza trots te kijken. "Wat doet Sam het goed," zei Thirza zachtjes. "Ze geniet echt!" Sophie knikte. "Ze wordt steeds zekerder van zichzelf."

Dobberen als een zeester

"Nu gaan we dobberen," zei juf Marjolein. "Je mag op je rug liggen en je armen en benen wijd uitstrekken, net zoals een zeester. Wie wil het proberen?"

Tom ging meteen liggen, met zijn armen en benen wijd. "Ik ben een grote zeester!" riep hij vrolijk.

Sam keek even naar Thirza, die bemoedigend knikte. Voorzichtig liet ze zich achterover in het water zakken. Juf Marjolein hield haar vast. "Je doet het, Sam!" zei ze zacht.

Toen Sam voelde dat ze bleef drijven, begon ze te lachen. "Kijk mama, ik ben een zeester!" riep ze trots.

Thirza veegde een traan van blijdschap weg. "Ze doet het echt," zei ze zachtjes. Sophie glimlachte. "Wat zijn ze allebei dapper!"

Springen en spetteren

"Nu gaan we springen van de kant!" zei juf Marjolein. "Wie durft als eerste?" Tom stak meteen zijn hand op. Hij sprong recht in de armen van juf Marjolein en riep: "Nog een keer!"

Sam stond nog even te kijken naar de rand. Thirza gaf haar een knikje. "Je kunt het, Sam. Ik weet zeker dat je het durft."

Voorzichtig zette Sam haar tenen aan de rand en nam een kleine sprong in het water. Juf Marjolein ving haar op. "Goed gedaan, Sam!" zei ze trots. Sam glimlachte breed. "Ik durfde het!"

De watermolen

Aan het einde van de les maakte juf Marjolein een kring met alle kinderen in het water. "We gaan een watermolen maken," zei ze. "Houd elkaars handen vast en loop in het rond. Dan gaat het water vanzelf draaien!"

Eerst liepen de kinderen langzaam, maar al snel begonnen ze sneller te rennen. Gierend van het lachen voelden ze het water om zich heen stromen. Sam greep Tom's hand en riep: "Het water duwt me mee!"

Na de les

Toen de proefles voorbij was, kwamen Tom en Sam met grote glimlachen uit het water. Juf Marjolein gaf ze allebei een sticker voor op hun leskaart. "Jullie hebben het fantastisch gedaan!" zei ze.

"Hoe was het?" vroeg Sophie nieuwsgierig.

"Superleuk!" riep Tom meteen. "Ik ben in het water gesprongen als een echte haai! En ik heb een sticker!" Tom hield zijn kaart trots omhoog.

"Goed gedaan, superhaai!" zei Sophie met een knipoog.

Sam rende naar Thirza. "Mama, ik kon bellen blazen en ik heb gedreven als een echte walvis!"

"Wat ben jij knap," zei Thirza en gaf haar een dikke knuffel.

Net op dat moment kwam de coördinator van het zwembad erbij. Ze glimlachte naar de groep. "Wat fijn om te horen! Hebben jullie het naar jullie zin gehad?"

"Absoluut!" zei Johan meteen. "Het was geweldig om te zien hoe blij ze waren in het water."

Nick knikte instemmend. "Ja, alles was supergoed geregeld. Je ziet echt dat er met veel aandacht gewerkt wordt."

Thirza, die eerder nog een beetje zenuwachtig was, lachte nu ook. "Ik vond het heel fijn dat ik de hele tijd mocht blijven kijken. Dat gaf echt een goed gevoel."

De coördinator knikte tevreden. "Dat is fijn om te horen. Ik zal jullie nu uitleggen hoe we verdergaan."

Hoofdstuk 4: Het zwemlesavontuur begint

De rode bandjes

De coördinator vertelde dat Tom en Sam allebei mochten beginnen in groepje rood, de eerste stap in hun zwemlesavontuur. Ze kregen hun eigen leskaarten terug, waar al wat streepjes op stonden.

"Deze streepjes laten zien wat de kinderen al bijna kunnen," legde ze uit. "Als een oefening helemaal goed gaat, wordt die afgetekend door de juf of meester. Zo kunnen we precies bijhouden wat ze leren. Als een kaart vol is, mogen ze door naar het volgende groepje."

Sophie en Thirza bekeken de leskaarten van Tom en Sam met interesse. "Wat een handig systeem," zei Sophie.

"Binnen een dag krijgen jullie een e-mail om de inschrijving definitief te maken," vervolgde de coördinator. "Maar voor nu krijgen de kinderen alvast hun rode polsbandjes, de kleur van hun groepje."

De juf kwam erbij en gaf Tom en Sam hun rode bandjes. Tom stak zijn arm trots in de lucht. "Kijk, ik heb er al twee!" riep hij.

Nick lachte. 'Verzamel ze allemaal en vul je hele pols met Zwemschool De Winter Sport-bandjes!'

"Dan wordt het een mooie regenboog," grapte Thirza.

Klaar voor de volgende keer

Na het douchen hielpen Sophie en Thirza de kinderen omkleden, terwijl Nick en Johan bij de uitgang wachtten. Al snel stonden Tom en Sam fris gewassen in de hal.

Bij de balie spraken ze de juf enthousiast aan. "Ik sprong helemaal in het water!" vertelde Sam met grote gebaren.

"En ik kon bijna helemaal zelf drijven op mijn buik!" voegde Tom trots toe. De juf knikte met een glimlach. "Jullie hebben het echt fantastisch gedaan vandaag. Ik zie jullie volgende week weer, toch?"

Tom en Sam keken elkaar aan, en tegelijk riepen ze: "Ja, natuurlijk!"
Sophie gaf Tom een knuffel. "Wat ben ik trots op je, superhaai!"
Thirza gaf Sam een high-five. "Jij bent echt een geweldige walvis!"
"Kom," zei Johan. "Laten we een ijsje halen om te vieren hoe dapper jullie waren!"

Tom en Sam juichten. "IJsjes!" riepen ze. En terwijl ze richting de kantine liepen, deden ze nog steeds alsof ze haaien en walvissen waren.